

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาผลของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อการระบุงสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าสถิติพื้นฐาน ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากแบบสอบถามการระบุงสาเหตุของความสำเร็จ และแบบสอบถามการระบุงสาเหตุของความล้มเหลว ประกอบด้วย

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับการระบุงสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว จำแนกตามสถานการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับความสำเร็จและความล้มเหลว

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของการระบุงสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการระบุงสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว จากการประเมินความสำคัญของสาเหตุ

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการระบุงสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวจากการประเมินความสำคัญของสาเหตุ จำแนกตามเพศ

2. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way Analysis of Variance) ของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลว ที่มีต่อการระบุงสาเหตุ ประกอบด้วย

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนของความสำเร็จและความล้มเหลวจากการประเมินความสำคัญของสาเหตุโดยรวมทุกสาเหตุ จำแนกตามการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลว

ตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จ และความล้มเหลว ที่มีต่อความสามารถ

ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อความพยายาม

ตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อความยากของงาน

ตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อโชค

ตารางที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อสาเหตุอื่น ๆ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว จากการประเมินความสำคัญของสาเหตุ โดยใช้ t-test ประกอบด้วย

ตารางที่ 12 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว จากการประเมินความสำคัญของสาเหตุ จำแนกตามสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน

ตารางที่ 13 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวจากการประเมินความสำคัญของสาเหตุ จำแนกตามความสำเร็จ และความล้มเหลว

ตารางที่ 14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว ต่อสาเหตุจากปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก จำแนกตามความสำเร็จและความล้มเหลว

ในการเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนค่าสถิติต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	หมายถึง	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degrees of freedom)
SS	หมายถึง	ผลบวกกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบน (Sum of Squares)
MS	หมายถึง	ผลบวกกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนหารด้วยชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Mean Squares)
F	หมายถึง	อัตราส่วนความแปรปรวนของฟิชเชอร์ (Fisher's variance ratio)
P	หมายถึง	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	หมายถึง	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($P < .05$)
**	หมายถึง	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P < .01$)
***	หมายถึง	ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($P < .001$)
t	หมายถึง	ค่าที (t-test)

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากแบบสอบถามการระบุสาเหตุของความสำเร็จ และแบบสอบถามการระบุสาเหตุของความล้มเหลว ประกอบด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับการระบุสาเหตุของความล้มเหลวและความล้มเหลว จำแนกตามสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับความสำเร็จและความล้มเหลว

การระบุสาเหตุ การใส่ใจและ ผลลัพธ์การทำงาน	ปัจจัยภายใน				ปัจจัยภายนอก				สาเหตุ อื่น	รวม
	ความ สามารถ		ความ พยายาม		ความยาก ของงาน		โชค			
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
1. การใส่ใจที่เน้นตนเอง และความสำเร็จ	1	2	9	8	-	-	-	-	-	20
2. การใส่ใจที่เน้นตนเอง และความล้มเหลว	1	4	7	2	2	-	-	-	4	20
3. การใส่ใจที่เน้นงาน และความสำเร็จ	-	3	10	6	-	1	-	-	-	20
4. การใส่ใจที่เน้นงาน และความล้มเหลว	2	4	3	2	4	4	-	-	1	20
รวม	4	13	29	18	6	5	-	-	5	80

จากตารางที่ 2 ปรากฏว่า สภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเองและความสำเร็จ จำนวนนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีการระบุสาเหตุของความสำเร็จว่ามาจากปัจจัยภายใน อันได้แก่ ความสามารถ และความพยายาม แต่ไม่พบที่มีการระบุสาเหตุของความสำเร็จว่ามาจากปัจจัยภายนอก อันได้แก่ ความยากของงานและโชคส่วนสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเองและความล้มเหลวพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ มีการระบุสาเหตุของความล้มเหลวว่ามาจากปัจจัยภายใน อันได้แก่ ความสามารถ และ ความพยายาม มากกว่าการระบุสาเหตุ

จากปัจจัยภายนอก อันได้แก่ ความยากของงาน และโชค เช่นเดียวกับสภาพการณ์ของการไล่ใจ ที่เน้นงานและความสำเร็จ และสภาพการณ์ของการไล่ใจที่เน้นงานและความล้มเหลว กล่าวคือ พบว่า นักเรียนที่ระบุสาเหตุของความล้มเหลวว่ามาจากปัจจัยภายใน มีจำนวน มากกว่านักเรียนที่ระบุสาเหตุของความล้มเหลวว่ามาจากปัจจัยภายนอก

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ของการระบุสาเหตุของความล้มเหลวและความล้มเหลว

การระบุสาเหตุของความล้มเหลวและความล้มเหลว	N	ร้อยละ
1. ความสามารถ	17	21.25
2. ความพยายาม	47	58.75
3. ความยากของงาน	11	13.75
4. โชค	-	-
5. สาเหตุอื่น	5	6.25
รวม	80	100.00

จากตารางที่ 3 ปรากฏว่า นักเรียนมีการระบุสาเหตุของความล้มเหลวและความล้มเหลว ว่ามาจาก ความพยายาม ซึ่งเป็นสาเหตุจากปัจจัยภายในมากที่สุด คือ ร้อยละ 58.75 รองลงมา ได้แก่ ความสามารถ ความยากของงาน และสาเหตุอื่น ร้อยละ 21.25, 13.75 และ 6.25 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่า ไม่พบว่ามีนักเรียนมีการระบุสาเหตุของความล้มเหลวและความล้มเหลว ว่ามาจากโชค

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ค่าร้อยละ (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการระบุสาเหตุจากการประเมิน
 ความสำคัญของสาเหตุ จำแนกตามระดับความสำคัญของสาเหตุ

การประเมินความสำคัญ ของสาเหตุ	ระดับความสำคัญของสาเหตุจาก สำคัญน้อยที่สุด ถึง สำคัญมากที่สุด										\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	1		2		3		4		5				
	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ			
1. ความสามารถ	3	3.7	10	12.5	30	37.5	26	32.5	11	13.7	3.40	1.00	สำคัญปานกลาง
2. ความพยายาม	1	1.2	12	15.0	14	17.5	25	31.3	28	35.0	3.84	1.11	สำคัญมาก
3. ความยากของงาน	35	43.8	26	32.5	15	18.8	3	3.7	1	1.2	1.87	0.94	สำคัญน้อย
4. โชค	58	72.5	12	15.0	8	10.0	-	-	2	2.5	1.45	0.87	สำคัญน้อยที่สุด
5. สาเหตุอื่น	-	-	-	-	1	1.2	2	2.5	-	-	0.14	0.71	สำคัญน้อยที่สุด

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการระบุสาเหตุจากการประเมินความสำคัญของสาเหตุ จำแนกตามเพศ

การประเมินความสำคัญ ของสาเหตุ	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
1. ความสามารถ	3.35	1.03	3.45	0.99	3.40	1.00	สำคัญปานกลาง
2. ความพยายาม	3.73	1.13	3.95	1.08	3.80	1.11	สำคัญมาก
3. ความยากของงาน	1.75	0.90	1.95	0.97	1.86	0.94	สำคัญน้อย
4. โชค	1.48	0.88	1.43	0.87	1.45	0.87	สำคัญน้อยที่สุด
5. สาเหตุอื่น	-	-	0.28	0.99	0.14	0.71	สำคัญน้อยที่สุด

จากตารางที่ 4 และ 5 พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงส่วนใหญ่มีการประเมินความสำคัญของสาเหตุต่อความพยายาม ว่ามีความสำคัญมาก รองลงมาได้แก่ ความสามารถ ความยากของงาน และโชค ว่ามีความสำคัญปานกลาง สำคัญน้อย และสำคัญน้อยที่สุด ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way Analysis of Variance) ของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อการระบุงูสาเหตุ ประกอบด้วย

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนการระบุงูสาเหตุของ ความสำเร็จและความล้มเหลว จากการประเมินความสำคัญของสาเหตุโดยรวมทุก สาเหตุ จำแนกตามการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลว

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน (A)	21.888	1	21.888	3.709
ความสำเร็จและความล้มเหลว (B)	46.511	1	46.511	7.881 **
ปฏิสัมพันธ์ A x B	3.533	1	3.533	0.599
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	330.502	56	5.962	
รวม	400.933	59	6.795	

** $P < .01$, $F(1, 56) = 0.007$

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่าผลของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน ไม่มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 56) = 3.709$, ns.] ต่อการระบุงูสาเหตุของความสำเร็จ และความล้มเหลว ส่วนผลของความสำเร็จและความล้มเหลว ที่มีต่อการระบุงูสาเหตุของความสำเร็จ และความล้มเหลว พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 56) = 7.881$, $P < .01$] และไม่พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อการระบุงูสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวอย่างมีนัยทางสถิติ [$F(1, 56) = 0.599$, ns.] แสดงว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเอง และกลุ่มที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นงาน มีการระบุงูสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนในกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ

และกลุ่มที่ประสบความสำเร็จและล้มเหลวทั้งสองกลุ่มมีการระบุสาเหตุของความล้มเหลวและความล้มเหลวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) การใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลว ไม่ส่งผลร่วมกันต่อการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว

ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง ของการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวจากการประเมินความสำคัญของสาเหตุ ซึ่งแบ่งออกเป็นสาเหตุพื้นฐาน 4 ประการ ได้แก่ ความสามารถ ความพยายาม ความยากของงาน และโชค ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวต่อสาเหตุทั้ง 4 ประการที่ละสาเหตุ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อความสามารถ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน (A)	0.050	1	0.050	0.049
ความสำเร็จและความล้มเหลว (B)	0.800	1	0.800	0.780
ปฏิสัมพันธ์ A x B	0.450	1	0.450	0.459
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	79.200	79	1.003	
รวม	79.200	79	1.003	

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน ที่มีต่อการระบุสาเหตุของความล้มเหลวและความล้มเหลวมาจากความสามารถ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 76) = .049, ns.$] ผลของความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อการระบุสาเหตุของความล้มเหลวและความล้มเหลวมาจากความสามารถ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 76) = .780, ns.$] ส่วนปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จ

และความล้มเหลว ที่มีต่อการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวว่ามาจากความสามารถ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1, 76) = .456, ns$]. แสดงว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเอง และกลุ่มที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นงาน มีการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวต่อความสามารถ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนกลุ่มที่ประสบความสำเร็จและความล้มเหลว มีความล้มเหลวต่อความสามารถ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลว ไม่ส่งผลร่วมกันต่อ การระบุสาเหตุของความสำเร็จ และความล้มเหลวว่ามาจากความสามารถ

ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง ของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อความพยายาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน (A)	1.512	1	1.512	1.389
ความสำเร็จและความล้มเหลว (B)	10.512	1	10.512	9.655 **
ปฏิสัมพันธ์ A x B	2.113	1	2.113	1.940
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	82.750	76	1.089	
รวม	96.887	79	1.226	

** $P < .01$, $F(1, 76) = .003$

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงานที่มีต่อการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวว่ามาจากความพยายาม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1,76) = 1.39$, ns .] ส่วนผลของความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีการการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวว่ามาจากความพยายามมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1,76) = 9.655$, $P < .01$] สำหรับปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน

กับความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวว่ามาจากความพยายาม พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1,76) = 1.940$, ns.] แสดงว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเอง และกลุ่มที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นงาน มีการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวว่ามาจากความพยายามแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ การใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จ และความล้มเหลว ไม่ส่งผลร่วมกันต่อการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อความพยายาม

ตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง ของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อความยากของงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน (A)	0.612	1	0.612	0.720
ความสำเร็จและความล้มเหลว (B)	2.112	1	2.112	2.483
ปฏิสัมพันธ์ A x B	2.112	1	2.112	2.483
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	64.650	76	0.851	
รวม	48.487	79	0.880	

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงานที่มีต่อการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวว่ามาจากความยากของงาน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1,76) = .720$, ns.] ส่วนผลของความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีการการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวว่ามาจากความยากของงาน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1,76) = 2.483$, ns.] สำหรับปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวว่า มาจากความยากของงานแตกต่างกันพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

[F (1,76) = 2.483, ns.] แสดงว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเอง และกลุ่มที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นงาน มีการระบุงสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวต่อความยากของงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัฏ ไม่พบว่ามีผลร่วมระหว่ำงการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อการระบุงสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อความยากของงาน

ตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง ของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อโชค

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน (A)	0.800	1	0.800	1.178
ความสำเร็จและความล้มเหลว (B)	7.200	1	7.200	10.605**
ปฏิสัมพันธ์ A x B	0.200	1	0.200	0.295
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	51.600	76	0.679	
รวม	59.800	79	0.757	

** P < .01 , F (1,76) = .002

จากตารางที่ 10 พบว่า ผลของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงานกับความสำเร็จและความล้มเหลว ที่มีต่อการระบุงสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวต่อโชค ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัฏทางสถิติ [F(1,76) = 1.178 , ns.] แต่ผลของความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อการระบุงสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวต่อโชค มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัฏ [F (1,76) = 10.605, p < .01] สำหรัปฏิสัมพันธ์ระหว่ำงการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อการระบุงสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อโชค พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัฏทางสถิติ [F (1,76) = .295, ns.] แสดงว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเอง และกลุ่มที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์

ของการใส่ใจที่เน้นงาน มีการระบุสาเหตุของความสำเเร็จ และความล้มเหลวต่อโชค ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนนักเรียนกลุ่มที่ประสบความสำเร็จและกลุ่มที่ประสบความล้มเหลวมีการระบุสาเหตุของความสำเเร็จและความล้มเหลวต่อโชค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) การใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวไม่ส่งผลร่วมกันต่อการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวต่อโชค

นอกจากการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวจากการประเมินความสำคัญของสาเหตุ พื้นฐาน 4 ประการ ที่กล่าวมาแล้ว มีสาเหตุอื่น ๆ ที่แตกต่าง และไม่สามารถจัดอยู่ในสาเหตุ 4 ประการ ผู้วิจัยจัดเป็นสาเหตุอื่น ๆ สาเหตุอื่นๆ ได้แก่ มีเสียงดังรบกวน ไม่มีสมาธิไม่เคยทำงานเกี่ยวกับการจำช่วงตัวเลขมาก่อน ฟังตัวเลขไม่ทัน และจำตัวเลขไม่ค่อยได้ ซึ่งผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง แสดงดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง ของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อสาเหตุอื่น ๆ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
การใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน (A)	0.112	1	0.112	0.220
ความสำเร็จและความล้มเหลว (B)	0.112	1	0.112	0.220
ปฏิสัมพันธ์ A x B	0.312	1	0.312	0.610
ความแปรปรวนภายในกลุ่ม	38.950	76	0.512	
รวม	39.487	79	0.500	

จากตารางที่ 11 พบว่า ผลของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงานที่มีต่อการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวว่ามาจากสาเหตุอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [$F(1,76) = .220$, ns.] ส่วนผลของความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีการการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวต่อสาเหตุอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

[F (1,76) = .220, ns.] สำหรับปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อสาเหตุอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ [F (1,76) = .610, ns.] แสดงว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเอง และนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นงาน มีการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวต่อสาเหตุอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนนักเรียนกลุ่มที่ประสบความสำเร็จและกลุ่มที่ประสบความล้มเหลว มีการระบุสาเหตุของความสำเร็จ และความล้มเหลวต่อสาเหตุอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ไม่พบว่ามีผลร่วมระหว่างการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวต่อสาเหตุอื่น ๆ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวจากการประเมินความสำคัญของสาเหตุ โดยใช้ t-test ประกอบด้วย

ตารางที่ 12 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวจากการประเมินความสำคัญของสาเหตุ จำแนกตามสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน

แบบสอบถามการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว	N	\bar{X}	S.D.	ค่า t
การใส่ใจที่เน้นตนเอง	40	10.40	2.79	-0.94
การใส่ใจที่เน้นงาน	40	10.95	2.43	

จากตารางที่ 12 ปรากฏว่า คะแนนการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวจากการประเมินความสำคัญของสาเหตุ ระหว่างนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสร้างสถานการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเอง กับกลุ่มที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นงาน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 13 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการระบุดูเหตุของความ
สำเร็จและความล้มเหลวจากการประเมินความสำคัญของสาเหตุ จำแนกตาม
ความสำเร็จและความล้มเหลว

แบบสอบถามการระบุดูเหตุของ ความสำเร็จและความล้มเหลว	N	\bar{X}	S.D.	ค่า t
ความสำเร็จ	40	11.27	2.55	2.10*
ความล้มเหลว	40	10.08	2.57	

*P < .05

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่าคะแนนการระบุดูเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว
จากการประเมินความสำคัญของสาเหตุ ของนักเรียนกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ และกลุ่มที่ประสบ
ความล้มเหลว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม พบว่า
นักเรียนกลุ่มที่ประสบความสำเร็จมีการระบุดูเหตุของความสำเร็จจากปัจจัยภายใน อันได้แก่
ความสามารถ และความพยายามมากกว่า กลุ่มที่ประสบความล้มเหลว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของคะแนนการระบุนาเหตุ
ของความสำเร็จและความล้มเหลว ต่อสาเหตุจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก
จำแนกตาม ความสำเร็จและความล้มเหลว

การระบุนาเหตุของความสำเร็จ และความล้มเหลว	ความสำเร็จ (N = 40)			ความล้มเหลว (N = 40)		
	\bar{X}	S.D.	ค่า t	\bar{X}	S.D.	ค่า t
1. ความสามารถ-ความยากของงาน						
ความสามารถ	3.50	0.82	9.82***	3.30	1.16	5.31***
ความยากของงาน	1.70	0.80		2.03	0.48	
2. ความสามารถ-โชค						
ความสามารถ	3.50	0.82	8.81***	3.30	1.16	11.24***
โชค	1.75	1.06		1.50	0.48	
3. ความพยายาม-ความยากของงาน						
ความพยายาม	4.20	0.97	13.44***	3.48	1.13	5.85***
ความยากของงาน	1.70	0.88		2.03	0.97	
4. ความพยายาม-โชค						
ความพยายาม	4.20	0.97	11.92***	3.48	1.13	11.78***
โชค	1.75	1.06		1.50	0.48	

*** P < .001

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่า คะแนนการระบุนาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว
จากการประเมินความสำคัญของสาเหตุ ระหว่างสาเหตุจากปัจจัยภายในอันได้แก่ ความสามารถ
และความพยายาม กับสาเหตุจากปัจจัยภายนอก อันได้แก่ ความยากของงาน และโชค พบว่า

การระบุดูเหตุของความสำเเร็จและความล้มเหลวเป็นรายคู่ ได้แก่ ความสามารถ-ความยากของงาน ความสามารถ-โชค ความพยายาม-ความยากของงาน และความพยายาม-โชค มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ .001 ทุกคู่ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของแต่ละคู่ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของการระบุดูเหตุของความสำเเร็จและความล้มเหลวจากปัจจัยภายในมากกว่าปัจจัยภายนอก แสดงว่านักเรียนกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ และกลุ่มที่ประสบความล้มเหลว มีการระบุดูเหตุของความสำเเร็จและความล้มเหลวจากปัจจัยภายใน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย